

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 176.

Elleve Sæssion.

55de Møde.

Mandagen den 5te Marts, Kl. 7 Aften.

(Forsat.)

H. M. Petersen (forts.): Det er en Bestemmelse, jeg ikke kan lade gaae upaataalt hen, og jeg skal forsøge til anden Behandling at stille et Endringsforslag i denne Anledning. I Slutningen af § 17 indeholdes der en Bestemmelse, ifølge hvilken Reglerne om Bygningernes Besskaffenhed ikke skulle komme til Anvendelse, naar en vis given Afstand findes, dog under Betingelse af, at Bygningernes Taxationsværdi ikke overstiger en vis Sum. Jeg har ligeledes ved tidligere Leiligheder henvendt Opmærksomheden paa, at det forekommer mig, at man uden Skade for det Offentlige og uden i mindste Maaade at genere Noget kunde fastsætte en Afstand, udenfor hvilken man kunde bygge accurat, som man vilde, uden i mindste Maaade at være undergiven Lovgivningens Bestemmelser. Naar de Vedkommende selv ere fornøiede og den Befalede Afstand var tagttaget, saa forekommer det mig, at det Offentlige ikke burde have Noget dermed at gjøre. Jeg tænker her nærmest paa de jydste Heder; jeg har seet, hvorledes Hølliger der fra Først af have været meget simple, men at der saa Aar efter ved Eierens Hlid og Stræben er opført ganske antagelige Bygninger paa samme Sted, og jeg vilde finde det aldeles ubilligt, om saadanne Folk skulde undergives de her omtalte Forholds-

regler, naar det ikke generer Noget, at de fritages herfor. — De Forpligtelser, der efter denne Lov paalægges enhver Borger, nemlig til at modtage Bestilling som Brandfoged, Brandslynsmand og til overhovedet at møde ved Ildbrand, ere ikke indskrænkede til nogen Aldersgrænse. Jeg finder imidlertid, at det kunde være rimeligt, at man dog satte en Aldersgrænse, saaledes at den, der var over den, var fritagen for disse Forpligtelser. Det er jo et Slags Vernepligt, om jeg saa maa sige, der her er Tale om, idet det paalægges enhver Borger i det enkelte Tilfælde at yde sin Tjeneste til at værne om den offentlige Sikkerhed, og jeg kan ikke troe Andet, end at man, hvis man f. Ex. satte 60 Aar som Maximum af den Alder, hvori Noget kunde tilpligtes at yde sin Tjeneste i denne Retning, dog vilde faae det fornødne Antal Folk. Det har ogsaa forekommet mig tvivlsomt, hvorvidt det er rigtigt ikke at sætte en Bestemmelse i Loven om, hvem der overhovedet skal kunne tilpligtes at være Brandfoged og Brandslynsmand. Der er talt om, at den ene Brandslynsmand saavidt muligt skulde være bygningsslyndig. Ja, dette vil ogsaa kunne opnaaes, forsaavidt der i Husene, tildeels endog i de jordløse Huse, boer Haandværkere; hvorvidt det nu er rigtigt at paalægge disse Folk en saadan Forpligtelse uden Godtgjørelse, skal jeg ikke kunne sige, men jeg har blot villet tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed derpaa. Vi have ifølge vor Praxis hidtil ikke gjerne paalagt Andre end Gaardmænd slike